LİRİK MİNİATÜRLƏR

* * *

Səni qadın çağırır,
Ürəyinin səsiylə,
Məhəbbət nəğməsiylə...
Belə çağırır
bir-birini
Çəməndə çiçəklər,
Meşədə quşlar...
Belə çağırır küləklərini
Ətirli bahar...
Belə çağırır
Susuz yanan çöl –
buludu...
Belə çağırır
fırtınalı göl –
sükutu...
Səni qadın çağırır
Ürəyinin səsiylə,
Alovlu nəfəsiylə...

* * *

Sevgi ilham kimidir:
Təmiz, yüksək, müqəddəs...
xoşbəxtdir,
Məhəbbət duyğularıyla
Könüldən-könülə
bağlanan hər kəs.
Sevənlərin xətrinə
dəyməyin, insanlar.
Sevgi
insan ömrünə,
insan ümidinə
gətirir bahar.

* * *

Soyuq nəfəsli fevral,
Küləkli, tufanlı mart...
Yaralarımın ağrısı.
Bir də sənin məhəbbətin,
Bir də sənin həsrətin...
İnan, sənə doğrusunu yazıram,
Yüz dəfə, min dəfə yenidən
Bu yaraların ağrısına
dözməyə hazıram.
Bircə bu məhəbbəti
Bu sonsuz həsrəti
Ürəyimdən silə biləydim,
Əvvəlkitək qayğısız, şən
Gülə biləydim, gülə biləydim.

* * *

Sən dağdan axan bulaq kimisən
Təmiz, şəffaf, dərin...
Nə yazıq, nə yazıq ki,
əzizim,
Bulaq suyu kimi
soyuqdur gözlərin...

* * *

Gəlsən ölərəm
sevincdən, səadətdən;
Gəlməsən ölərəm
qəmdən, həsrətdən...
İndi ki ölümüm
yaşayır səndə
Nə fərqi var, əzizim,
Gəlsən də, gəlməsən də.

* * *

Ölümdən qorxmuram,
Cəfadan, zülmdən qorxmuram.
Bircə məhəbbət yarasıdır
Ürəyimi qanadan...
Elə bil məhəbbətlə
Doğulmuşam anadan.
Bircə gün sevilməsəm
Bulud kimi dolaram.
Bircə gün sevilməsəm
Çiçək kimi solaram.
Bircə an sevilməsəm
Bir anda məhv olaram.

* * *

Ömrümün xəzan çağındayam,
Təranə.
Payız bağındayam...
Xatirəli günlər
Qızıl-qızıl yarpaqlar kimi tökülür.
Ömrümün çılpaq budaqlarından
Şəfəqli bir ümid gülür.
O sənsən, Təranəm,
O sənsən...
Ruzgarda yaşıl bir budaq kimi əsən,
O sənsən, Təranəm,
O sənsən...

* * *

Həbibəyə

Gənclik şəklimə baxdın
– Nə gözəldin, nə incəydin, – dedin,
Fikrə daldın. Gözlərin doldu.
– Niyə ağlayırsan, – dedim.
Şükür Allaha, ölməmişəm ki...

Dinmədin. Gözlərinin inci yaşı
Damla-damla töküldü
yanağından...
Anlayırdım, sən
gözəlliyin, incəliyin
bir də əbədi olaraq
ötüb-keçən gəncliyin
ölümünə ağlayırdın.

13 aprel 1963

* * *

Ağır düşüncələr içindəyəm
bu axşam,
Bilmirəm,
ömrümü düzmü,
əyrimi yaşamışam.
Ömür keçdi
axıb gedən sular kimi.
Əsib keçdi sevinclərim
bir qanadsız ruzgar kimi.
İndi ağır düşüncələr içindəyəm,
Bilmirəm
kiməm,
nəyəm?
Ey mənim gəncliyimi xatırladan təzə qız,
bu sözləri sənincün
yazır titrəyən əlim,
Yazır ki, sən heç zaman,
ey ağıllı gözəlim,
Olmayasan mənimtək
dünyada yapyalqız.
Saçına dən düşəndə
ömrünün budağından
bir yarpaq salmayasan.
Belə həzin axşamlar
ağır-ağır fikirlər
bəhrinə dalmayasan.

* * *

Nə çox toxunursan nazik könlümə,
Ey hissə, duyğuya yabançı olan.
Hisli çıraq kimi sönük ürəyi
Quru bədənində getdikcə solan.

Mən könül mülkünün tacidarıyam,
Xəyal dünyasının şah nigarıyam.
Vətən torpağında iftixar olan
Şanlı nəsillərin yadigarıyam.

Mən batan günəşə məlal vermişəm,
Ruhlara ilhamı səyyal vermişəm,
Məndən qanad almış yerdə sürünən
Cansız kötüklərə xəyal vermişəm.

Könlümdə sönməyən bir işıq yanır,
Onu sən yandırdın məhəbbətinlə,
Elə bil nurlandı gözümdə cahan,
Elə bil nur yağdı çiçəyə, gülə...
Onu sən yağdırdın məhəbbətinlə...

* * *

Nə həzin, nə qəmli keçərdi axşam,
Çıraqlar yananda sən gəlməsəydin,
Nə sönük, nə ruhsuz olardı ilham,
Xəyalım evində yüksəlməsəydin.

* * *

Vüsalın həyatdır, hicranın ölüm,
Sən bir ürəkdən gül, qoy mən də gülüm,
Gecələr heç yuxu yatmazdım, gülüm,
Sən sinəm üstündə dincəlməsəydin.

* * *

Sevgilim könlümü aldı əlinə,
Solğun bir gül kimi oxşadı atdı.
O gündən qəlbimdə sönən bir eşqi
Bu səhər səslənən bahar oyatdı.

* * *

Nə şöhrət istədim, nə şan istədim,
Bu dünyada təmiz vicdan istədim.
Demədim illərlə gəlsin səadət,
Ömrümdə bəxtiyar bir an istədim.

* * *

Ondan nə bir əsər, nə də bir nişan,
Bir ilham qalmışdı, o da pərişan.

QƏZƏLLƏR

Yenə yarım bu gecə könlümə mehman olmadı,
Bəzmə saldı meylini saf üzə heyran olmadı.
Keyfi əğyar ilə çəkdi özgələr məclisində,
Yarım öz yarı ilə bir dəm mehriban olmadı.
Axıdıb göz yaşımı mən gecələr çox ağladım,
Nədən ol rəhmsizin halı pərişan olmadı.
Dedilər, gül kimisən, gül ki, fəğan etməz, Nigar,
Dedim, ey hansı gülün bağrı dolu qan olmadı.

* * *

Könlün yenə min dərdinə bir çarə tapılmaz,
Bir dərdimi ərz eyləyən ol yarə tapılmaz.

Axşam qızaran göylərə endikdə qaranlıq,
Könlüm evini yandıran odlarə tapılmaz.

Bir incə gülün, bir çiçəyin aşiqiyəm mən,
Şərh eyləyən ol sirrimi dildarə tapılmaz.

Çıxdım gecələr seyrinə ahəstə o mahin,
Gördüm ürəyimtək alışan narə tapılmaz.

Aşiqlərə sordum, dedilər: ey qəmi pünhan,
Gizlin yaradan ağrısı çox yarə tapılmaz.

Min tən eləyib eşqinə öldürdü Nigarı,
Bilməm necə oldu, o gözü qarə, tapılmaz.

* * *

Unudulmuş da, atılmış gülü sevda kimiyəm,
Gözlərindən çəkilən bir dəmi röya kimiyəm.

Hicr əlindən ürəyim qanə dönər şamü səhər,
Üzünün nuruna həsrət şəbi-yelda kimiyəm.

Neyləmişdim sənə mən, beylə vəfasız çıxdın,
Həsrətindən üzülən bülbülü-şeyda kimiyəm.

Hər keçən yolçudan ağlar gözüm əhval sorar,
Hər buluddan su uman bir quru səhra kimiyəm.

Sənə bel bağladım, atdın məni, ey munisi can,
İndi sənsiz yaşaram, tərki-dünya kimiyəm.

Əhdə sadiq, gözü yollarda Nigaram sənsiz,
Bivəfa, eşqinə pərvanə Züleyxa kimiyəm.

* * *

Başından tufanlar keçən bir dağa
Zərərsiz bir şimşək neyləyə bilər?!
Çəməndə qızılgül məclis quranda,
Ətirsiz bir çiçək neyləyə bilər?!

İllərlə yorulub acı sevdadan,
Dincəlmək bilməyən ömründə bir an,
Hicran atəşiylə yanıb-yaxılan,
Külə dönmüş ürək neyləyə bilər?!

Dedim ki, bu dünya bəlkə düzələ,
Canan da bir azca insafa gələ.
Yarı vurulanda özgə gözələ,
Nigar, deyin görək, neyləyə bilər?!

GƏLDİM Kİ...

Gəldim ki, and içim, peyman eyləyim,
Canımı canına qurban eyləyim.
Gəlmədim ki, yıxıb eşqin mülkünü,
Könlüm sarayını viran eyləyim.

Qonaqdır dünyada insan əzəldən,
İyrəndim hər çirkin işdən, əməldən.
Hissiz gözəllikdən, duzsuz gözəldən,
Necə dad eyləyim, aman eyləyim.

Sınan ürək bir də çətin sağalır,
Eşqin atəşindən bircə kül qalır.
Səni gözləyirəm, yollar qaralır,
Gözümü nə qədər giryan eyləyim?

Gəlsən də bir indi, gəlməsən də bir
Xəyalın könlümün can evindədir.
Qorxuram öldürə məni bu səbir,
Qoyun bir ağlayım, fəğan eyləyim.